

Höstens första långpromenad Vinterviken – Gröndal, 31 augusti 2020

Efter häftiga regn under helgen var det skönt att det var fint väder, om än lite kyligt, denna måndagmorgon när vi samlades i Axelsberg.

Vi blev tolv vandrare, både nya och gamla deltagare, som vid starten fick de informationsblad som Margaretha och Gunnel hade förberett om Nobels spränggroppar och om den förödande olyckan 1868 i nitroglycerinfabriken i Vinterviken.

Här står vi framför några av dessa spränggroppar, som numera är lagskyddad fornlämning.

Spränggropparna skapades efter de svåra sprängolyckorna 1868 och även 1874 för att separera de olika momenten i tillverkningen.

På en undanskymd bergvägg visade Margaretha oss på en minnestavla, som de flesta av oss aldrig hade sett, trots att vi gått här många gånger.

Texten på tavlan lyder:

"På denna plats anlade Nitroglycerinaktiebolaget år 1865 för nyttiggörande av Alfred Nobels uppfinningar Vintervikens sprängämnesfabriker de första i sitt slag i världen.

Till erinran om Alfred Nobels uppfinnargärning och till hugfästade av minnet av de bolagets arbetare som under trogen pliktuppfyllelse här offrat sina liv lät Nitroglycerinaktiebolaget år 1930 anbringa denna minnestavla."

Vi gick sen ut på Rävudden.

På bergväggen man passerar finns ett antal små färgglada stenar, troligen målade av barn, utplacerade som dekorationer.

En ganska brant trappa leder upp på berget.

Utsikten mot andra sidan Mälaren är härlig här uppifrån.

Nere igen, längst in i Mörtviken, efter att ha passerat Ekensbergs båtklubb, stannade vi till vid de små kvarblivna byggnaderna från fabrikstiden. Enligt uppgift ska de ha varit toaletter (dvs utedass) för arbetarna, som då bodde i barackliknande hus där omkring, en bit ifrån den farliga verksamheten i fabriken.

Vi vek av in mot Gröndal och gick sen upp Bryggvägen mot de nybyggda kvarteren i området mot vattnet som fått namnet Gröndals Strand.

Skylten i hörnan var inte uppdaterad. Där fanns fortfarande skylten för Stockholms Mathus, som revs när området skulle bebyggas för 5 – 10 år sedan. Där hade vår förening sina vårluncher under ett antal år, bland annat festen vid 40-årsjubileet 2006.

Här står vi på platsen där Stockholms Mathus med sin magnifika sjöutsikt låg då det begav sig. Nu är här ett antal stora bostadshus varav en del har träfasad.

På strandpromenaden tillbaka mot Vinterviken finns sedan ett år denna bronsskulptur, "Tron", av konstnären Ellen Ekh Åkesson, som inspireras av naturen i sina verk. Det finns flera skalbaggar på tronen om man tittar noga.

Namnet "Tron" är tänkt att vara mångtydigt och kan endera syfta på en praktfull stol eller en uppfattning och religiös övertygelse (enligt en artikel i mitti.se förra året).

Utefter Essingesundet finns trevliga promenadbryggor i trä.

Blåsten låg på ganska hårt och kallt här vid vattnet, så vi gick raskt vidare.

Som tur var fanns fina möjligheter till matpaus i lä, när man kommit runt udden in i Mörtviken.

Några hittade sittplatser på bänkar i solen...

... medan vi andra slog oss ner vid borden lite längre in.

Tillbaka i Vinterviken gick vi genom koloniträdgårdarna och tittade på den yppiga växtligheten.

Framme vid Vintervikens Café utnyttjade vi toaletterna, men det var ingen som var sugen på det sedvanliga "avslutningsfikat".

Vi hade ju en bit kvar tillbaka till Axelsberg och svarta moln började torna upp sig på himlen.

Vi tog därför närmaste vägen tillbaka innan vi skingrades efter en härlig vandring.